

Ikt.sz.: AIB/19-1/2013.

AIÜB-9/2013. sz. ülés
(AIÜB-186/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2013. március 4-én, hétfőn, 11.00 órakor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	6
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	8
<i>Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9926. szám); módosító javaslatok megvitatása</i>	8
<i>A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10053. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként</i>	10
<i>Dr. Kátai Ildikó szóbeli kiegészítése</i>	10
<i>Kérdések, észrevételek, reflexiók</i>	10
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	12
<i>Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről (2012); a 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján</i>	12
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	12
<i>Hozzászólások, észrevételek, reflexiók</i>	13
<i>Dr. Répássy Róbert válaszai</i>	20
<i>Szavazás a tájékoztató elfogadásáról</i>	22
<i>A Malév Zrt. és a Budapest Airport Zrt. szocialisták és szabad demokraták általi privatizációjának körülményeit, továbbá a Malév Zrt. visszaállamosításának folyamatát, valamint jelenlegi fizetéseképtelenségét és felszámolását előidéző, 2002-2010 között meghozott intézkedéseket, illetve az ebben az időszakban felmerülő döntéshozói felelősség kérdéskörét vizsgáló bizottság vizsgálatának eredményéről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/10077. szám); módosító javaslatok megvitatása</i>	22
<i>Döntés képviselői önálló indítványok tárgysorozatba-vételéről</i>	23
<i>b) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9426. szám)</i>	23
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	24
<i>c) Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/9708. szám)</i>	24
<i>Hozzászólás</i>	24
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	24

<i>d) Az egyes büntető törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9709. szám)</i>	24
<i>Hozzászólás</i>	24
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	25
<i>Egyebek</i>	25

Napirendi javaslat

1. A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10053. szám)
(Általános vita)
(Első helyen kijelölt bizottságként)

2. Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről (2012)
(A 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján)

3. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
 - a) A büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9403. szám)
(Dr. Szili Katalin (független) képviselő önálló indítványa)
 - b) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9426. szám)
(Dr. Schiffer András (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - c) Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/9708. szám)
(Vona Gábor és Sneider Tamás (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - d) Az egyes büntető törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9709. szám)
(Vona Gábor és Sneider Tamás (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

4. A Malév Zrt. és a Budapest Airport Zrt. szocialisták és szabad demokraták általi privatizációjának körülményeit, továbbá a Malév Zrt. visszaállamosításának folyamatát, valamint jelenlegi fizetésképtelenségét és felszámolását előidéző, 2002-2010 között meghozott intézkedéseket, illetve az ebben az időszakban felmerülő döntéshozói felelősség kérdéskörét vizsgáló bizottság vizsgálatának eredményéről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/10077. szám)

(A Gazdasági és informatikai bizottság önálló indítványa)
(Módosító javaslatok megvitatása)

5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Cser-Palkovics András** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
Gulyás Gergely (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Dr. Puskás Imre (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Ipkovich György (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Pösze Lajos (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz) megérkezéséig dr. Cser-Palkovics Andrásnak (Fidesz)
Dr. Gruber Attila (Fidesz) Gulyás Gergelynek (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) megérkezéséig dr. Vas Imrének (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) megérkezéséig Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Puskás Imre (Fidesz) megérkezéséig dr. Varga Istvánnak (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) megérkezéséig dr. Szakács Imrének (Fidesz)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz) megérkezéséig dr. Horváth Zsoltnak (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) megérkezéséig Székyné dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Dr. Varga László (MSZP) dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP) megérkezéséig dr. Ipkovich Györgynek (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik) megérkezéséig dr. Gyüre Csabának (Jobbik)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Virág Rudolf helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Kátai Ildikó helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Dr. Torma Szilvia főosztályvezető (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium)

Dr. Vejkey Imre (KDNP) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 11.00 óra)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelettel és szeretettel köszöntöm valamennyi képviselőtársamat, a bizottság tagjait, minden meghívott vendégünket.

Engedjék meg, hogy elsőként szólva mint bizottsági elnök, szeretnék jó együttműködést ajánlani és egyben kérni is képviselőtársaimtól. Bármiben a bizottság elnökeként állok rendelkezésre valamennyi képviselőtársamnak. Köszönöm szépen utólag is az Országgyűlés bizalmát; igyekszem azt meghálálni.

Tisztelt Bizottság! Polgármester asszonyt is köszöntöm, mint aki először vesz részt a mai bizottsági ülés keretében a bizottság munkájában. Jó munkát kívánok neki. *(Székyné dr. Sztrémi Melinda: Köszönöm.)*

Megállapítom a helyettesítési rendet: Kozma Péter helyettesíti Molnár Attilát, Horváth Zsolt Zsiga Marcellt, jómagam Papcsák alelnök urat, Bárándy Gergely Varga Lászlót, Szakács Imre Vitányi Istvánt, Székyné Sztrémi Melinda Rubovszky Györgyöt, Vas Imre Pösze Lajost, Gyüre Csaba pedig Gaudi-Nagy Tamást helyettesíti.

A kiküldött meghívóhoz képest javaslom első napirendi pontként kiegészíteni a napirendet a T/9926. számú, az országgyűlési képviselők választásáról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslattal, tekintettel arra, hogy módosító indítvány érkezett. Illetve jelezni szeretném, hogy az előterjesztő kérésére a kiküldött napirendi javaslat 4/a pontját, Szili Katalin képviselő asszony önálló indítványának levételét javaslom a napirendről. Harminc napon belül vagyunk, az előterjesztő nem tud jelen lenni, és ő kérte, hogy ne ma tárgyaljuk meg a javaslatát.

Kérdezem, hogy ezekkel a módosításokkal a bizottság elfogadja-e a napirendi javaslatot. *(Szavazás.)* Ha jól látom, egyhangú döntéssel a bizottság elfogadta a napirendet; s megállapítom a bizottság határozatképességét is.

Az országgyűlési képviselők választásáról szóló 2011. évi CCIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9926. szám); módosító javaslatok megvitatása

Elsőként tárgyaljuk tehát az országgyűlési képviselők választásáról szóló T/9926. számú törvényjavaslatot. Köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál Vejkey Imre képviselő urat mint az indítvány előterjesztőjét, valamint Virág Rudolf helyettes államtitkár urat a kormány képviselőletében.

Lamperth Mónika képviselő asszony nyújtott be módosító indítványt. Vas Imre képviselőtársamnak adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Javaslom bizottsági módosító indítvány benyújtását, amelyet megkaptak képviselőtársaim. A törvényszöveg 23. § (2) bekezdéséből az „első alkalommal” szövegrészt hagyja el, tekintve, hogy nincs jelentősége, és szebb a szöveg, ha nincs benne. Stilisztikai változtatás.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Először tehát Lamperth Mónika képviselő asszony módosító indítványánál maradjunk. Kérdezem az előterjesztő álláspontját.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Az előterjesztő nem támogatja.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem a kormány, illetve a tárca álláspontját.

DR. VIRÁG RUDOLF helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Tárcaálláspontot mondok: a tárca nem támogatja.

ELNÖK: A tárca nem támogatja. Lamperth Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Szeretném megkérdezni az előterjesztőtől, hogy az ő jogértelmezése szerint az hogyan van, hogy ennek a törvénynek a rendelkezéseit majd csak a következő választás után kell alkalmazni; tehát ha úgy tetszik, nem lép hatályba ez a szabály. Majd utána – és ez van a bizottsági módosító indítványban is – mégis egyszeri kivételes alkalommal ezt a joghelyet hatályba akarja léptetni. Ez olyan ellentmondás, amelyet az én módosító indítványom igyekezett föloldani.

Tehát ha valóban az a szándéka a kormányoldalnak, hogy egy alkalommal kivételesen mégis hoz egy korlátozó szabályt az elkövetkező választásokig, hogy nem lehet meghatározott határnap után már a választókerületeket módosítani, ha valóban ez a szándék, akkor szerintem egy jogszerű megoldást, egy korrekt és szakmailag is helyes megoldást kellene választani. Az én módosító indítványom ennek az elvárásnak megfelel. Sem a beterjesztett szöveg, sem a mostani bizottsági módosító indítvány nem tesz eleget ennek a követelménynek.

De erre szeretnék először választ kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): A szövegben benne van, tehát magában a tervezetben, hogy az általános választást megelőzően – tehát nem értjük a problémát. Benne van, hogy „megelőzően”, és nem utána.

Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. További hozzászólást nem látok. Ki támogatja a módosító indítványt? *(Szavazás.)* 5 igen. A bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

Most a Vas Imre képviselő úr által szóban már előterjesztett, képviselőtársaim számára kiosztott bizottsági módosító javaslattal kapcsolatban kérdezem az előterjesztő véleményét.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Az előterjesztő támogatja.

ELNÖK: A tárca álláspontja?

DR. VIRÁG RUDOLF helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A tárca támogatja.

ELNÖK: A tárca is támogatja. Hozzászólásra Lamperth Mónika képviselő asszonynak adom meg a szót.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Az előbb is próbáltam arra utalni, hogy itt ellentmondás van, amit ez a módosító indítvány nemhogy feloldana, hanem megerősít. Azt mondja, hogy „e törvény rendelkezéseit a 4. § (6) bekezdése kivételével” kell alkalmazni. Majd utána azt mondja, hogy azt a szabályt, amelyet kivesz, tehát hogy „kivételesen”, utána pedig azt mondja, hogy ezt „úgy kell alkalmazni, hogy”. Ez egy ellentmondás, ezt irracionális így elfogadni! Mi nem támogatjuk.

ELNÖK: További hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, ki támogatja azt, hogy a bizottság ezt a módosító indítványt benyújtsa. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 5 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. A bizottság tehát a módosító indítványt benyújtja.

Gruber Attila képviselő urat Gulyás Gergely képviselő úr helyettesíti. Ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10053. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként

Következik a T/10053. számú, a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.

A kormány az előterjesztő. Kérem, hogy a beosztásának a jegyzőkönyv számára történő rögzítésével kezdje a kiegészítést. Államtitkár asszonyé a szó.

Dr. Kátai Ildikó szóbeli kiegészítése

DR. KÁTAI ILDIKÓ helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Dr. Kátai Ildikó, KIM, személyi ügyekért felelős helyettes államtitkár vagyok, az előterjesztő nevében.

Szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvényhez egy kiterjedelmű módosítást hoztunk, amelynek két iránya van: az egyik a kormány-tisztviselői karra vonatkozó módosításokat tartalmazza, a másik pedig tulajdonképpen a technikai jellegű módosításokat tartalmazó rész.

A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény a tisztviselői életpálya megújítását tűzte maga elé célul. Ezek között például az érdekképviselet, az érdekegyeztetés rendszerét is átalakította, és létrehozta a Magyar Kormány-tisztviselői Kart. A kar a működését megkezdte, és a működés kapcsán felmerült gyakorlati tapasztalatok alapján kell hogy válasz adjon ez a törvényjavaslat a problémás kérdésekre. Hogy csak egy pár dolgot említsek meg: többek között rendezti a törvényjavaslat a főtitkár jogállását, ami eddig nem volt egyértelműen tisztázva. Egyértelműen rögzíti a kar részére átadásra kerülő adatok átadásának rendjét. Rendelkezik a kar tisztségviselőivel kapcsolatos összeférhetetlenségi szabályokról. Illetve rögzítésre kerül az a lehetőség az államháztartási törvény alapján, hogy az államigazgatási szerv megállapodás alapján támogatást nyújthat a kar számára.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Staudt Gábor képviselő úré a szó.

Kérdések, észrevételek, reflexiók

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megkérdezni, hogy az adatátadás köre szűkül-e vagy bővül, milyen módon változik, mert nagyon sok hivatkozást láthatunk. Önök ebben jobban benne vannak, ha segítenének nekünk ebben, megköszöném.

ELNÖK: Lamperth Mónika képviselő asszonyé a szó.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm. Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Azt szeretném megkérdezni, hogy ha most a törvény hatálybalépéséig az MKK közgyűlése választ egy főtitkárt, akkor rá vonatkozni fog-e már ez az új szabály vagy sem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: További kérdést nem látok. Államtitkár asszonyé a szó válaszadásra.

DR. KÁTAI ILDIKÓ helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen. Az MKK által kezelt adatok köre ezzel a törvényjavaslattal bővül. Mindez kötődik az MKK által ellátott feladatokhoz, tehát a feladataira figyelemmel kerültek pontosításra az átadandó adatok, például a szociális támogatási feladatai ellátásához.

Képviselő asszony kérdésére pedig röviden annyit válaszolnék, hogy nem választott még e pillanatig főtitkárt az MKK, úgyhogy így viszonylag egyszerűbb a helyzet.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólásra Lamperth képviselő asszonyé a szó.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Én is úgy tudom, utánajártam, hogy nem választott főtitkárt, ezért kérdeztem, hogy mi a helyzet, ha a törvény hatálybalépéséig választ – mert hát megteheti. A közgyűlést össze lehet hívni, főtitkárt lehet választani: vonatkozik-e rá a szabály vagy sem?

Én úgy gondolom, először is, sok ok miatt nem látok igazán garanciát arra, hogy ez a kar valódi érdekképviseletként tud működni. El fogjuk majd mondani a plenáris vitában részletesen is az érveinket. De önmagában azért, mert például a finanszírozásnál nem egy garantált módon, a szaktárca költségvetésében megtervezett pénzüsszegekről beszél, hanem egy más konstrukcióról, ami igazából nem ad garanciát arra nézve, hogy itt valódi érdekképviseleti tevékenység folyjon, ezért én azt gondolom, itt most az általános vitával, illetve a tárgysorozatba-vétellel kapcsolatban tartózkodó szavazatot fogunk leadni. Mert miközben az egész rendszerrel nem értünk egyet, néhány korrekciós szabálynak a logikáját véltük fölfedezni az előterjesztésben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Még annyit megkérdeznék, hogy itt például a szociális feladatok felmerült mint kérdés, akkor ez azt jelenti-e, hogy szociális helyzetre vonatkozó adatok kerülnek majd átadásra, hogy el tudják látni a szociális feladatot. S ha ez így van, akkor viszont ez mindenkire vonatkozóan így van, és ők választják ki, hogy ki a rászoruló? Tehát mennyiben önkéntes ez, és mennyiben érint esetleg nagyobb kört, ami már adatvédelmi szempontból esetleg megfontolandó lehet?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. További hozzászólást nem látok, így a vitát lezárva visszaadom a szót válaszadásra államtitkár asszonynak.

DR. KÁTAI ILDIKÓ helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen a szót. A kar feladatai között említi a törvény – nem mondom az összeset, csak az egyik feladatáért – a jóléti, szociális és egyéb kedvezményes szolgáltatások nyújtását. Tehát amennyiben a kar a jogszabály alapján számára biztosított e feladatát el akarja látni, akkor az ennek ellátásához szükséges módszereket kidolgozza, például egy támogatás lehetőségét biztosítandó a kar tagjainak, és ehhez szükséges az adatok átvétele.

Köszönöm.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja az előterjesztést. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás. - Nincs ilyen.)* Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 8 tartózkodás. A bizottság tehát általános vitára alkalmasnak tartja az előterjesztést.

Előadót kívánunk-e állítani? Holnap kerül sor a plenáris ülésen a napirendi pont tárgyalására. *(Jelzésre:)* Kozma Péter képviselőtársam vállalja az előadói feladatot; Lamperth Mónika képviselő asszony pedig a kisebbségi véleményt fogja előadni.

Köszönöm szépen államtitkár asszonymnak.

Tájékoztató az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről (2012); a 23/2007. (III.20.) OGY határozat 2. pontja alapján

Most tájékoztató következik az Emberi Jogok Európai Bírósága ítéleteinek végrehajtásáról és a kormányképviselő tevékenységéről. A vonatkozó országgyűlési határozat 2. pontja alapján tárgyalja ezt a tájékoztatót a bizottság. Ez benyújtásra került, a bizottságnak pedig az a feladata, hogy ezt a tájékoztatót megtárgyalja. Erre kerül sor most.

Kérdezem államtitkár urat, van-e szóbeli kiegészítése. Államtitkár úr a szó.

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Röviden szeretném kiegészíteni vagy inkább bemutatni az előterjesztést.

Az Országgyűlés határozatának megfelelően az igazságügyért felelős miniszter eddig öt alkalommal nyújtott be beszámolót, amelyeket a tisztelt bizottság elfogadott. A jelenlegi tájékoztató a korábbiakhoz hasonlóan az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény egyes cikkei szerinti bontásban mutatja be az elmúlt évben a strasbourgi bíróság által hozott ítéleteket.

2012-ban a Magyarországgal szembeni elmarasztaló döntések – azt kell mondjam, most már sajnos hagyományosan – közel 80 százaléka a hazai bírósági eljárások elhúzódása miatt született. Szeretném itt leszögezni, hogy ezek természetesen korábban keletkezett elhúzódási ügyek, ami nem azt jelenti, hogy minden rendben lenne, csak szeretném jelezni, hogy ezek a múltban megállapított elhúzódások miatti kártérítések. 26 ítéletből 9 tartozik ebbe a tárgykörbe, de 55 esetben egyezséget jóváhagyó határozattal fejeződött be az eljárás. Annyiban változott tehát a helyzet, hogy az eljáráselhúzódási ügyek egyre inkább az úgynevezett békés rendezés körében határozattal zárulnak. Az ügyek és a végrehajtásuk részletei a tájékoztató mellékletében található.

Az ítéletek és a határozatok alapján járó kártérítési összegek határidőben kifizetésre kerültek. 2012-ben összességében 252 millió forint kártérítést kellett a strasbourgi döntések alapján fizetni, amelyből 137 millió forint az eljáráselhúzódási ügyeknek a kártérítése.

A hazai bírói szerveket a strasbourgi ügyekről rendszeresen informáljuk, és a bírósági eljárások elhúzódása miatti ügyek magas számára is felhívjuk a figyelmüket.

A strasbourgi bíróság a döntéseit saját honlapján folyamatosan közzéteszi, a véglegessé vált magyar ítéletek fordításai pedig a kormányportálon is elérhetők.

Tájékoztatóul szeretném megjegyezni, hogy 2013-ban, tehát ebben az évben a bíróság Magyarországgal szemben eddig 8 ítéletet hozott, és ebből is szeretném felhívni a figyelmet a strasbourgi bíróság január 15-én hozott határozatára, amelyben a magyar magánnyugdíjrendszer reformjával kapcsolatban foglalt állást, és egyben vezető precedenst is teremtett az ügyben. Ennek következtében a nemzetközi szerv a jövőben várhatóan minden magánnyugdíjpénztárral kapcsolatos panaszt érdemi vizsgálat nélkül el fog utasítani.

Köszönöm a figyelmüket, és természetesen a kollégáimmal állunk rendelkezésükre.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Gaudi képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások, észrevételek, reflexiók

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönjük szépen a tájékoztatást. Nagyon fontos, hogy amikor a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság gyakorlatával kapcsolatos kormányzati beszámolót meghallgatjuk, akkor arra gondoljunk, hogy ez nemcsak egy kipipálandó feladat, hanem emögött egy teljes láttelep húzódik. Államtitkár úrnak abban igaza van, hogy a megítélt ügyek jelentős része nyilván sok-sok évvel ezelőtt elkövetett jogsértésről szól, azonban egyáltalán nem megnyugtató a tanulságok levonása tekintetében a helyzet, konkrétan az eljárások elhúzódása mint probléma a mai napig is fennáll, és ezt mindenfajta kormányzati felelősség nélkül kell vizsgálnunk, hogy az igazságszolgáltatás tud-e olyan mederben mozogni, ami tényleg a pártatlan, ésszerű időn belüli döntést jelenti.

Az Európa Tanács magyar delegációjának tagjaként mondom, az ottani emberi jogi bizottság szervezésében volt egy szakmai konferencia az Emberi Jogi Bíróságon. Többször és nyomatékosan jelezték az ottani illetékesek, hogy Magyarország részéről nagyon számítanak arra, hogy növekedjenek azok a pénzügyi keretek, amelyekkel lehetővé válna egy újabb magyar jogász kolléga foglalkoztatása az ottani magyar ügyek kezelésére, figyelemmel arra, hogy olyan nagy számú már a beérkezett ügyek mennyisége, hogy nehezen birkózik meg vele a mostani állomány. Én tehát nagyon szeretném és szorgalmazom ez úton is, hogy történjen ebben egyértelmű és gyors lépés most már, hogy ne kelljen már a strasbourgi ügyekben is ennyi ideig várni az érintetteknek a döntésekre, hiszen sajnos az átlag ítélési idő – a kiemelt ügyeket leszámítva, amikor életellenes vagy személyes biztonságot fenyegető ügyekről van szó, vagy nagy létszámú érintettől van szó –, tényleg három-négy év akár az eljárások ideje. Úgy gondoljuk, hogy majdhogynem szinte megismétlődnek azok az elhúzódás miatti jogsértések ilyen esetben, mint amelyek miatt egyáltalán az eljárás megindult.

Amit én különösen fontosnak tartok, az az, pontosan azért, mert régi ügyekről van szó jelentős részben, még mindig nyilván a kormányváltás előtti ügyekről nagy számban, államtitkár úr már a múltkori beszámolója során is tett erre ígéretet, én most is szorgalmaznám azt, hogy amely ügyekben egyértelműen olyan jogsértésről van szó, amelyeket már világosan, akár az Emberi Jogi Bíróság által meghozott jelentés is elítél, ott a kormányzat ne tartson ki pusztán a mundér védelme okán a védekezés mellett, hanem kössön egyezséget. Több ilyen, régről húzódó ügy még mindig folyamatban van a bíróságon, és ezekben még nem történt meg teljeskörűen a változás, legalábbis amely ügyekre én rálátok. Üdvözlendő az, hogy például Budaházy György előzetes letartóztatásos ügyében ítélet előtt egyezségkötés született, tehát vannak olyan esetek, ahol úgy tűnik, hogy azért van elmozdulás. És különösen fontos lenne levonni azokat a következtetéseket, amelyek itt a nagyon szép, véleménynyilvánítási szabadsággal kapcsolatos döntések voltak, akár a Tatár-Fáber kontra Magyarország ügy, ahol azt a bizonyos szennyesek kitergetésével kapcsolatos politikai performanszt szankcionálták 2007-ben szabálysértéssel, és emiatt fordultak a jogsértettek bírósághoz és kaptak kártérítést. Vagy pedig a Fáber Károly kontra Magyarország ügy, ahol egy Árpád-sávós zászló használatát ítélte a szabálysértési bíróság jogellenesnek, és emiatt adtak kártérítést.

Nagyon fontos volna, hogy levonjuk azokat a következtetéseket, amelyek ebből erednek, mégpedig azt, hogy a véleménynyilvánítási szabadság terjedelmét az emberi jogi egyezmény sokkal szélesebb körben húzza meg, mint amelyet most az alaptörvény-módosítás

során biztosítani szeretnének. Tehát ez legyen egy figyelmeztető jel is arra, hogy nem lehet itt túllépni ezen a határon, ez nemzetközi kötelezettségeink sértését is jelentené, ha a tervezett módosítást véghezvinnék.

Sokkal erőteljesebben kellene szerintem megjelenni a strasbourgi esetjognak a bíróság ismeretanyagában. Ez helyes egyébként, hogy megküldi nyilván a minisztérium, de nyilván itt feladata van az Országos Bírósági Hivatalnak is, és úgy tudom, hogy ebben ők persze tesznek lépéseket, de még mindig nem érezni, nem szüremlik be a bírósági joggyakorlatba ezen alapvető testügyeknek az ismerete. Márpedig ha ezek nem válnak ismertté, akkor gyakorlatilag megismétlődhetnek a jogsértések, hiába a legmagasabb szinten van elkötelezettség arra esetleg, hogy változtatás történjen.

S a legfontosabb, még egyszer azt emelem ki, az ésszerű határidőn belüli befejezés érdekében a magyar kormányzatnak elengedhetetlen feladata, kötelezettsége van, hogy tovább munkálkodjon a jogalkotási feladatokkal, illetve hogy megfelelő pénzforrások rendelkezésre bocsátásával – bírósági kisegítő személyzet számának növelése, a bíróságok felszerelése, infrastruktúrája színvonalának emelése – ezer lépés kell itt annak érdekében, hogy az az átlagos ügyintézési idő, ami a magyar bíróságokra jellemző, és ami a joghoz jutásban elnehezíti a polgárok életét, ezek a jelenségek tovább csökkenjenek, és ne csak írott úgymond követelmény vagy célkitűzés legyen az ésszerű határidőn belüli befejezés elve, amit a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság kemény milliókkal szankcionál. A magyar adófizetők pénzét sokkal jobban kímélné az, ha a kormányzat részéről az ésszerű határidőn belüli befejezés érdekében határozott lépések történnének, mintsem hogy ezeket a kártérítéseket utóbb a bíróság által megítélt módon meg kell fizetni.

Mi ennek érdekében mindig is nyitottak voltunk az együttműködésre, és a jövőben is erre törekszünk. Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Van néhány olyan kérdés, amellyel kapcsolatban szeretnék föltenni további kérdéseket, illetve egy-két megállapítást fűzni hozzá. S egyben kérem képviselőtársaimat, hogy egy kicsit csöndesebben ne figyeljenek, ha már így tesznek.

Az első ilyen ügy, amelyik az érdeklődésemet fölkelte ebben az anyagban, az egy egykori tisztviselőnek az ügye volt, akit indokolás nélkül mentettek fel, egy olyan jogszabály ügyében, nyilván önök legalább annyira emlékeznek rá, mint én, amelyet az Alkotmánybíróság végül alkotmányellenesnek nyilvánított és hatályon kívül helyezett. Nos, ez a kormánytisztviselő fordult a bírósághoz, és neki nem vagyoni kártérítésként 6 ezer eurót és perköltséggé 3 ezer eurót ítélték meg. Mivel pontosan tudjuk azt, tisztelt államtitkár úr, hogy néhány száz ilyen emberről van szó – talán az ezres nagyságrendet is eléri azoknak a száma, akiket önök egy alkotmányellenes rendelkezés alapján indokolás nélkül rúgtak ki –, körülbelül milyenre becsülik annak az összegnek a nagyságát, amelyet Magyarországnak majd kártérítésként meg kell fizetni ezeknek az embereknek? Hiszen államtitkár úr utalt egy példátlan nagy sikerére a magyar kormányzatnak – igaz, hogy az nem ehhez a beszámolóhoz tartozik, hanem majd az egy év múlva esedékes beszámolóhoz –, mely szerint az ellopott nyugdíjvagyonnal kapcsolatban hozott egy határozatot a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság. Nos, én azt gondolom, arról majd akkor érdemes beszélni – erről a kérdéstről viszont itt érdemes beszélni. Ugyanis ennek a joghatásai, azt gondolom, lényegesen szerteágazóbbak, és valószínűleg összegben sem – idézőjelbe teszem – „csupán” azt a közel 3 millió forintot jelenti az adófizetők számára, amit ennek az egyetlen kormánytisztviselőnek megítéltek. Tehát van-e becslésük arról, hogy körülbelül ez milyen összegre rúg? Van-e tudomásuk arról, államtitkár úr, hogy hány ilyen beadvány van már most az Emberi Jogi Bíróság előtt? És

kívánnak-e esetleg ezekben az ügyekben egyezséget kötni vagy egyeztetni, mielőtt Magyarországot még a perköltségre is marasztalni fogják?

A másik ilyen ügy, amit szeretnék kiemelni a jelentésből, az Kovács István Gábor ügye Magyarországgal szemben, ahol a kínzás tilalmát állapították meg. A Fidesznek volt, ha jól emlékszem, egy olyan hivatalos álláspontja, amelyet Lázár János akkori frakcióvezető úr a maga nyers modorában fogalmazott meg, amikor azt firtatták néhányan, hogy a börtönzsúfoltság milyen Magyarországon, és hogyha a PPP projekteket leállítják, és helyette új börtönök építésére nem kerül sor, ehhez képest önöknek egy olyan büntetőpolitikai felfogásuk van, amely szerint lehetőség szerint mindenkit a börtönbe kell zárni, aki bűncselekményt követ el, akkor hogyan kell tehát értelmezni Lázár akkori frakcióvezető úr azon mondatát, hogy majd egy kicsit összebb húzzák magukat. Ugyanis úgy tűnik, hogy az Emberi Jogi Bíróság nem osztja ezt az álláspontot, és szeretném azt is kiemelni, hogy itt 10 ezer eurós kártérítést és 1500 eurós perköltséget ítélték meg a sérelmet szenvedett számára. Én úgy hiszem, hogy ha ilyen ügyben, ezen precedens alapján fordulnak még bírósághoz, akkor az a szám nem lesz kicsi, mert ez a probléma ugyanis nagy.

További kérdésem lenne, államtitkár úr, önök írják azt, hogy több ezer kérelem érkezett a szolgálati nyugdíjjogosultsággal kapcsolatban a bírósághoz még 2011-ben, és erre még egyelőre nem kért álláspontot a bíróság a magyar kormánytól. Van-e esetleg ilyen jellegű kimutatásuk a bírói kényszernyugdíjazás ügyében, hogy bírák közül hányan fordultak az Emberi Jogi Bírósághoz? Mert ugye azt is lehet tudni, hogy elég sokan. Vagy benne van-e ebben a több ezres számban a bírói indítványok sora is? Tehát az mindenképpen kérdés lehet, hogy a köztisztviselők vagy kormánytisztviselők közül hányan, illetve a bírák közül hányan fordultak a bírósághoz.

S végül, bár tudom, hogy egy 2011. év végi ítéletről van szó, ez a Fratanolo kontra Magyarország ügy, és nyilvánvalóan, államtitkár úr, ezért nem tartalmazza ez a beszámoló ezt az ügyet. Ezzel szemben viszont az Országgyűlésnek – és ez elég sajátos – volt egy külön határozata ebben az ügyben, ez az 58/2012. országgyűlési határozat, amelyben önök azt mondták, hogy „a Magyarországot marasztaló ítélettel, továbbá a büntetőtörvény módosításával nem ért egyet Magyarország. Az államot terhelő fizetési kötelezettség összegével a pártok központi költségvetési támogatásának a csökkentését tartja szükségesnek.” Szeretném megkérdezni, hogy most, az alkotmánybírósági határozat tükrében sem értenek-e egyet azzal, hogy bármit kell módosítani az önkényuralmi jelképekre vonatkozó Btk.-szabályozáson. Én őszintén remélem, és csak reményemnek adok hangot, hogy először is, egy kicsit jobban megnézik a civil, illetve ellenzéki véleményeket ebben a témában, mert valószínűleg az alkotmányellenesség kimondására nem került volna sor, ha akár a mi javaslatunkat, akár az OBH elnökhelyettesének a javaslatát megfogadva módosítottak volna akkor ezen a jogszabályon. Nyilván most rákényszerülnek, merthogy alkotmányellenes lett a szabályozás. Hát, kár volt ezt megvárni.

Viszont amit kérdésként tennék föl, mert az előző inkább költői volt – mert gondolom, ezt a véleményüket most már nem tartják fenn az Ab-határozat tükrében –, de mi van a kártérítéssel. Megfizette-e a magyar állam a kártérítést, amelyet az Emberi Jogi Bíróság megítélt, vagy sem? Illetve ha igen, akkor azt milyen pénzből fizették meg: az országgyűlési határozatnak megfelelően tették vagy esetleg attól eltérően?

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Két dologra hívnám fel képviselőtársaim figyelmét. A bírósági ügyek elhúzódása miatt 26 ügyben hozott ítéletet vagy marasztalta el Magyarországot a bíróság. Ebből képviselőtársam kicsit egyhangúan próbált meg szemeztetni

az eljárások közül, de a 2006-os események miatt én itt látom a tájékoztatóban, hogy jó pár ügyben elmarasztalta a bíróság Magyarországot. Kérem államtitkár urat, hogy ezt foglalja össze.

Harmadrészt pedig, a magánnyugdíjpénztáraknál, én úgy emlékszem, MSZP-kormány volt, amikor részvénytársaságokba akarták a magán-nyugdíjpénztári vagyont átmenteni. Úgyhogy kérem Bárándy képviselőtársamat, hogy ebben saját magát helyesbítse.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Bárándy képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Először is helyesbítenék, de azt helyesbítem, amit Vas Imre képviselő úr mondott. Mert ha elolvassa vagy figyelmesen elolvasta volna képviselőtársam az előterjesztést, a saját kormányának az előterjesztését, akkor, hogy ne az én szavaimmal mondjam, olvasom önnek, képviselő úr, talán akkor elhiszi: „A beszámolási időszakban Magyarország vonatkozásában a bíróság 26 ügyben hozott ítéletet, ebből 9 ügyben a hazai bírósági eljárások elhúzódása miatt.” Tehát ez azt jelenti, hogy a maradék sokkal több ügyben pedig egészen más okból hozott ítéletet a bíróság.

Egyébként leragadhatunk annál is, képviselő úr, hogy a bírósági eljárások elhúzódása miatti ügyeket elemezzük, csak akkor oda fogunk eljutni – és az sem lesz sokkal kedvezőbb az önök számára –, hogy úgy tűnik, hogy azok az intézkedések, akármit is mond itt az összefoglaló, hogy majd ettől várnak eredményt – persze kérdezem én, hogy mikor lesz az a „majd” –, az sem hozott túl nagy előrelépést. Ugyanis önök számtalan nemzetközi és alkotmányos jogelvet szegtek meg törvényalkotási szinten azért, hogy az eljárásokat sikerüljön felgyorsítani. Ehhez képest most ön pontosan a mellett érvel, hogy milyen sok ügyben hozott az Emberi Jogi Bíróság az eljárások elhúzódása miatt ítéletet. Én azt gondolom, ez a két állítás némiképpen üti egymást. Úgyhogy, képviselő úr, először gondolja meg, hogy mit mond, és aztán mondja!

A másik, ami, én azt gondolom, evidencia, hogy azt a 3000 milliárd forintos nyugdíj-megtakarítást, amelyet az emberek évek alatt fölhalmoztak – és ne haragudjon, itt lehet egyetérteni vagy vitatkozni azzal, hogy ez a pillér szükséges vagy nem szükséges, jó, hogy van vagy nincs ez jól, de hogy ez volt, és hogy az önök kormányzása alatt államosították mindezt, és olvasztották be gyakorlatilag a központi költségvetésbe, és nincs meg egy fillér sem az emberek számára ebből, ez viszont tény, tisztelt képviselő úr! Én tehát azt gondolom, vitatkozhatunk, csak nem erről szól a mai vita, hogy melyik pillér a helyes a nyugdíj vonatkozásában – de hogy önök síbolták el ezt a pénzt, az hót zicher!

Köszönöm. *(Derültség, közbeszólások a Fidesz sorában.)*

ELNÖK: Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Én úgy tudom, hogy ez a nyugdíjpénztárakban lévő pénz százszázalékosan megvan a magyar államnál... *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt rosszul tudod!)* De jól tudom, köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely: Ebből vettétek az 500 milliós MOL-pakettet!)*

ELNÖK: Vas Imre képviselő úrnál van a szó.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Én meghallgattam képviselőtársamat. Abban igaza van Bárándy képviselőtársamnak, hogy 26 ügyben hozott ítéletet a bíróság, és ebből 9 ügy a

bírósági eljárások elhúzódása – egy másik jelentős csoport pedig a 2006-os események miatt van. *(Dr. Bárándy Gergely: Így van.)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Varga István képviselő úr helyettesíti Puskás Imre képviselő urat.
Gaudi képviselő úr következik, utána pedig Gulyás Gergely képviselő úré lesz a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Azért szeretnék ismételtelen még hozzászólni, figyelemmel arra, hogy Vas Imre képviselőtársunk itt említette, én is hoztam fel egy pár példát a 2002-2010 közötti szabadságjogi jogsértésekkel tarkított időszakból. Az, hogy ezek a döntések megszülettek, jó dolog, másrészt viszont azt jelenti, hogy a magyar kormány mégiscsak kitarthat a korábbi jogsértéseket védő álláspontja mellett. Nyilván nem azt mondom, hogy minden ügyben, mérlegelés nélkül, azonnal teljesíteni kellett volna a panaszosok igényeit, de akkor mégiscsak föl kell tenni a kérdést, hogy akkor államtitkár úr azon ígérete, amelyet tavaly is megtett, meg úgy emlékszem, hogy tavalyelőtt is, hogy változtatni fognak az állásponton, tehát nem fognak ragaszkodni csak azért, mert a kormánnyal szemben, a magyar állammal szemben nyújtanak be panaszt... Tehát magyarul, kérdezem azt, hogy miért kellett ezeknek az ügyeknek végül is eljutni az ítélelethozatalig, és miért nem történt meg akár már az egyezségkötés korábban ezekben a nyilvánvalóan jogsértési ügyekben.

Illetve van még egy kategória, amelyet szintén fontosnak tartok itt kiemelni: családon belüli erőszak áldozata lett az egyik panaszos, emiatt indított eljárást, az állam, a hatóságok nem léptek fel kellő hatékonysággal, ezért kapott kártérítést. Ez megint arra utal, hogy Magyarországon még nagyon sok teendő van ezzel kapcsolatban, és úgy tudom, bár még zajlik az Emberi Erőforrások Minisztériumában a kodifikációs munka, de már réges-rég a Btk.-módosítás, illetve egy komplex törvénycsomag igénye a civil társadalom részéről felmerült a családon belüli erőszak visszaszorítása érdekében. Ez arra utal, hogy sokkal hatékonyabb, erőteljesebb intézkedéseket várnánk el a kormányzattól ezen a területen is.

Köszönöm.

ELNÖK: Gulyás Gergely képviselő úré a szó.

GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Nem akartam megszólalni, de miután a 2700 milliárdos magán-nyugdíjpénztári vagyon előkerült, gondoltam, hogy annyiról azért emlékezzünk meg így együtt, hogy ennek a jelentős részét a kormány államadósságtörlesztésre fordította. Ennek az összegnek ez több mint kétharmada, amely közvetlenül az államadósságtörlesztésre ment. *(Közbeszólások az MSZP sorából.)* Bocsnat, és lehet ezen vitatkozni, csak akkor az MSZP-s képviselőtársaim legalább szerényen és halkán azt legyenek kedvesek megemlíteni, hogy ha az ő kormányzásuk alatt 12 ezer milliárd forinttal, tehát több mint a négyszeresével nem növelték volna meg az államadósságot, akkor ezt sem kellett volna megtenni. És ha a 2700 milliárd forint, amelynek a nagy része államadósságtörlesztésre ment, az elsíbolás, noha igazolható, hogy hova került, akkor képviselő úrék azt a 12 ezer milliárd forintot legyenek kedvesek visszaadni, amit a nyolcéves kormányzásuk alatt – ebben az esetben a hasonlattal élve – elsíboltak.

A 2006-os ügyekről képviselőtársam érthető okokból hallgatott. Gaudi képviselőtársam viszont úgy hozta elő, hogy nem bontotta ki az igazság minden részletét. Hiszen azt hiszem, Gaudi képviselőtársam mindkét minőségében, képviselőként és ügyvédként is értesült arról, hogy a Magyar Országgyűlés hozott egy határozatot, amelyben elismerte az állami jogsértéseket, majd ezt követően a kormány több mint 150 esetben több mint negyedmilliárd forintot fizetett ki ezekre a kártérítésekre. Úgy tudom, képviselő úr

képviselőként is ismeri az ügyet és talán más minőségében is, tehát kérem, hogy ezeket legalább tegye hozzá. És ha azt követően vannak még esetleg olyan ügyek, amelyeket méltánytalanul nem zárt le a rendőrség, én minden ilyen szívesen meghallgatok, és ha tudok, akkor személyesen is segítek. De azért ne tegyünk úgy, mintha semmi nem történt volna.

ELNÖK: Mátrai Márta háznagy asszonyé a szó.

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Bizottság! Csak egy rövid gondolatot mondanék, hiszen Gulyás képviselőtársam a nagy részét elmondta.

Én is ahhoz csatlakoznék, amit Bárándy képviselőtársam mondott. Ugyanis én szeretném megkérni őt, hogy a jövőben tartózkodjon ezektől a megjegyzéseitől. És én ezt azért mondom, képviselő úr, mivel a büntetőeljárás törvény pontosan szabályozza, hogy hivatalos személy, ha hivatali munkája során bármi olyan a tudomására jut, akkor köteles megtenni a feljelentést. Én azt gondolom, hogy ez elég nagy nyilvánosság, az alkotmányügyi bizottság, és amivel a kormányt megvádolta, hogy elsíbolta a pénzt, megkérem, hogy ezt vagy fontolja meg, vagy kövesse meg, de a jövőben tartózkodjon az ilyen és ehhez hasonló kijelentésektől. Vagy pedig tegye meg a szükséges intézkedést, amennyiben az állítását megalapozottnak találja.

Köszönöm.

ELNÖK: Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem gondoltam, hogy ebbe ilyen mélységbe belemegyünk, de abszolút nincs ellenemre, hogy megtegyük.

Először is, tisztelt képviselőtársaim, az államadósság csökkentése valóban egy fontos célkitűzése kell legyen minden kormánynak, egyetérttek vele. Csak éppenséggel furcsa módszere az államadósság-csökkentésnek az, amikor elveszük az emberek megtakarított pénzét, és abból törlesztünk elő. Én legalábbis ezzel a módszerrel nem tudok egyetérteni. Ha önök igen, lelkük rajta, ezt tették.

Egyébként zárójelben mondom, hogy az ebből vásárolt, amit említettem – és elnézést a bekiabálásért, mondom most a jegyzőkönyvbe hivatalos módon is –, az 500 milliárd forintnyi MOL-részvénypaketten buktak vagy 100 milliót már. Nyilván egyszer majd valaki megkérdezi, hogy ez helyes volt-e vagy sem.

A másik, hogy én úgy hiszem, hogyha visszanézik az Orbán-kormánynak a... (*Dr. Vitányi István: És amennyiért ti eladtátok...?*) Nyugalom, képviselőtársaim, nyugalom! (*Dr. Vitányi István: Nem úgy van az!*) Szóval, amikor visszanézik az elmúlt időszaknak a gazdasági eredményeit, akkor fogják látni azt, hogy bizony önök is sokat tettek az államadósság növelése érdekében is. És elég furcsa megközelítése az az önök eredményértékelésének, amikor az önök által kibocsátott államkötvény és egyéb módon az államadósság növelésére tett intézkedés mellé odateszik ezt a, hadd fogalmazzak ismételtlen így, elsíbolt 3000 milliárd forintos vagyont, és azt mondják, hogy ez akkor kiüti a másikat, majd ezt összevéve akkor egy jobb eredményt értek el, mint az előző kormány. Hát, nem nehéz az emberek magánvagyonából ezt megtenni, tisztelt képviselőtársaim! Nem hiszem, hogy ez volna bármelyik következő kormánynak a követendő modell. Sajnos nem is tud az lenni, mert ez a pénz már nincsen meg, ahogy önök is ezt most elismerték.

Az pedig, képviselőtársaim, hogy miben kellene feljelentést tenni: tudják, a közjog és a büntetőjog, mivel a büntetőjog is a közjognak része, ez természetes, de azzal a kétharmados többséggel, amivel önök rendelkeznek, számtalanszor elmondtuk már, hogy lehet élni és lehet visszaélni. Ha hoznak egy olyan törvényt, amely szerint egy korábban egyébként, adott

esetben – és most általánosságban beszéljünk, tisztelt képviselőtársaim – egy korábban bűncselekménynek minősülő magatartást jogszerűvé tesznek, akkor az jog szerint nem bűncselekmény. Erkölcsi megítélését tekintve a dolognak, nyugodtan ki lehet mondani róla azt, hogy önök ezt a történetet, mondjuk, elsíbolták. Ugyanis a büntetőjognak, és ha már ennyire mélyen megyünk a dologba, hozzátartozik a rendszeréhez az, hogy ha valamire jogszabály följosít, akkor az nem válik bűncselekménnyé. Ez a büntetőjog-dogmatikának az egyik alapelve. Magyarán szólva, ha önök az egyik bűncselekménygyanus magatartást külön törvénnyel engedélyezik, akkor az a büntetőjog általános dogmatikája alapján nem válik bűncselekménnyé. De attól még ez a dolog nincs rendben. És attól, hogy ha valaki ezt szóvá teszi, én azt gondolom, jogosan teszi ezt.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, ha már a szerénységet kérik énrajtam számon, akkor ugyanezt a magatartást tegyék meg saját magukkal is, és ne essenek abba a hibába, mint ebben a témakörben annak idején Bástyá elvtárs. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások, derűltség a Fidesz sorából; hangok: Húúú! – Dr. Papcsák Ferenc: Nagy íve volt a dolognak!)*

ELNÖK: Gaudi képviselő úré a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Nem akarok ebbe az államadósság-vitába belebonyolódni, de azért azt gondolom, a szocialisták arcátlanságának van határa – illetve lehet, hogy nincs határa? *(Többek: Nincs.)* –, mert azért legalább egy bocsánatkérést legalább tényleg elvárnánk itt a 2006-os és a 2002-2010 közötti jogsértésekkel kapcsolatban, hiszen az itt ismertetett esetek döntő többsége ebből a durván jogsértő időszakból származik.

Gulyás Gergely képviselőtársamra reagálva, mindenképpen jelzem, én soha nem szoktam elhallgatni azt, hogy ez a korrekt jóvátétel megtörtént. Itt most azért nem emeltem ezt ki, mert egyrészt ez köztudomású tény, másrészt pedig, ha a jóvátételt valóban teljeskörűen nézzük, akkor azoknak az embereknek sem kellene éveken át egy strasbourgi eljárásban még küzdeni olyan ügyekben, amelyekért a szocialista-liberális kormányzat volt a felelős, de most már egy új kormányzat van. Tehát végül is a jóvátétel pénzügyi része egyébként tényleg – helyesen – megtörtént, bár nem teljeskörűen; most nem akarok ebből hosszú vitát nyitni, de még vannak rendezetlen kérdések 2006 őszéről is, meg vannak olyan ügyek, ahol a rendőrség érthetetlen módon a mai napig védi az álláspontot. De tény, hogy ezekben az ügyekben, a Strasbourg előtti ügyekben a kormányzatnak szerintem nem kellene ragaszkodni ahhoz az állásponthoz, nem kellene folytatni azt, amit érthetően a Gyurcsány-, Bajnai-kormányok folytattak, tehát hogy tagadták a jogsértéseket. S ami jóvátétel volt, az valóban korrekt volt és rendben volt, de nem teljes körű. Tehát csak ennyiben szerettem volna önt kiegészíteni.

Köszönöm.

ELNÖK: Vitányi képviselő úré a szó.

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Csak egy mondat a jegyzőkönyv részére. Bárándy Gergely mindig emlegeti a MOL-részvényeket, hogy mennyit veszítettünk. Azt elfelejti, hogy nem kellett volna eladni 6500-ért, és néhány hónapon belül meg 21 ezer forint lett a MOL-részvény. Azt kellene kiszámolni, hogy azon mennyit veszített az ország *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)*, amiért a szocialista kormány eladta a MOL-részvényeket!

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Szakács képviselő úré a szó. És csak azt kérem, hogy lassan térjünk vissza a tárgyra.

DR. SZAKÁCS IMRE (Fidesz): Igen, köszönöm. Tényleg csak a jegyzőkönyv kedvéért: ha már a pénzelszólásról van szó – ha tényleg ezt a kifejezést használjuk –, ugye, a whiskysdobozban a HM-ben, a BKV-nál a nokiás dobozban elvitt pénzt (*Felzúdulás, derültség az MSZP sorában. – Közbeszólások ugyanonnan: Most mentették fel őket! Miről beszélés?*), a különböző ingatlanpanamák, Verók alpolgármester úrnál, a Sukoró-ügy – ezt hívják elszólásnak, kedves képviselőtársam, és ezért kellene marhára szégyellniük magukat!

ELNÖK: Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót, és utána a vitát lezárva, államtitkár úrnak, hogy végre visszatérjünk a napirendre.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, erre egy egymondatos választ szerintem nyugodtan lehet adni. Tisztelt Szakács képviselő úr, talán lemaradt arról, hogy most mentették fel ezeket az embereket a bíróságon. (*Gulyás Gergely: Bizonyítottság hiányában. – Dr. Staudt Gábor: Az ügyészség hibájából!*)

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tekintettel arra, hogy több hozzászólás nincs, a vitát lezárom, és megadom a szót államtitkár úrnak.

Dr. Répássy Róbert válaszai

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon sok kérdés érkezett, sok témát érintettek, és igyekszem tárgyilagosan válaszolni, és igyekszem olyan válaszokat adni, amivel talán az itt kialakult feszültséget is oldani tudom.

Először szeretnék erről a bizonyos magán-nyugdíjpénztári vagyont érintő ügyről néhány információt adni. Amit most idézek, az az európai Emberi Jogi Bíróság sajtóközleménye, ebből szeretnék idézni néhány mondatot. „Az eset szerint E. B. magyar-szerb kettős állampolgárnak 2008-ban első munkahelyén kötelező volt a magánnyugdíjpénztárba belépnie. Amikor a nyugdíjtörvény módosításai 2010-ben eltörölték a kétpilléres kötelező nyugdíjrendszert, és választási lehetőséget kínáltak a magánnyugdíjpénztári tagok számára az állami nyugdíjrendszerbe történő visszatérésre, az érintettek 98 százaléka élt is ezzel. A kérelmező azonban úgy nyilatkozott, hogy a magánnyugdíjpénztárban kíván maradni.” Azért fordult az európai bírósághoz, mert „álláspontja szerint a 2010-2011. évben elfogadott jogszabályok a magánnyugdíjpénztárba fizetett járulékok megfelelő kompenzáció nélküli kisajátítását eredményezték, és ezzel megsértették az európai emberi jogi egyezmény első kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogot”. Ez az, amire Bárándy képviselő úr az előbb használt egy bizonyos kifejezést.

Nos, nézzük az ítéletet! A strasbourgi bíróság a magánnyugdíjpénztárak reformjával összefüggő magyar jogszabály-módosítások áttekintése után megállapította, hogy „a kérelmező által akár a magánnyugdíjpénztárba, akár az állami alapba befizetett járulékok jövőbeni nyugellátásra való jogosultságot biztosítottak számára, ezért nem lehet azt mondani, hogy a kérelmezőt bármilyen jogától megfosztották volna. Ezen körülmények miatt a bíróság úgy vélte, hogy nem történt beavatkozás a kérelmező számára az első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján biztosított, tulajdonnal összefüggő jogokba, beleértve a jövőbeni nyugellátásban részesüléshez fűződő jogos várakozást is.” A bíróság megjegyezte tovább, hogy „nem tud eltekinteni attól a tényről sem, mely szerint a panaszolt helyzet a kérelmező saját választásának eredménye volt. Mindezekből következően a bíróság a kérelmet nyilvánvalóan alaptalannak minősítve elutasította, mint az európai emberi jogi egyezményben és jegyzőkönyveiben foglalt rendelkezésekkel összeegyeztethetlent.”

Hát, ennyit az elsíbolásról és a jogokról strasbourgi szemmel. Nem állítom, hogy a strasbourgi bíróság minden ítéletével azonosulni tudok, de azért ezt szerettem volna felolvasni önöknek, hogy Strasbourg hogyan látja azt az esetet, amelyet a képviselő úr itt az előbb az elsíbolás szóval illetett.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, a kérdések egyrészt az úgynevezett K.M.C. kontra Magyarország ügyre vonatkoztak, ez a bizonyos indoklás nélküli felmentés. A mi tudomásunk szerint 12 kérelmező fordult hasonló joggal vagy hasonló ügyben a strasbourgi Emberi Jogi Bírósághoz, és a mi tudomásunk szerint további személyeknek nincs lehetősége ilyen jogérvényesítésre, tehát várhatóan ez a 12 kérelmező az összes.

Ha jól emlékszem, azt kérdezte Bárándy képviselő úr, hogy ezzel kapcsolatban kívánunk-e egyezséget kötni. Ezt meg fogjuk vizsgálni. Egyelőre abban a szakban tart az ügy, hogy a bíróság nyilatkozatot kért a kormánytól ezekben az ügyekben. Nyilván, ha azonos vagy lényegében azonos a jogeset, akkor merülhet föl az, hogy egyezséggel zárjuk az ügyet.

Ami a börtöntúlsúlyosítást illeti, képviselő úr, én úgy érzem, inkább költői kérdést tett föl, mely szerint a kormány által vallott büntetőpolitika odavezetne, hogy ezek a börtönbeli fogvatartási állapotok általánosak lennének. Én, kicsit kilépve a beszámoló kereteiből – mert a büntetőpolitikára kérdez rá –, azt gondolom, óriási hiba volt az előző kormányok részéről, különösen az ön édesapja által vezetett büntetőpolitika volt ilyen, melyben a börtöntúlsúlyosításból kiindulva változtatták meg a büntetőjog szigorát. És a börtönök túlsúlyosítása volt a szempont, és a börtönök túlsúlyosítását kívánták csökkenteni azzal, hogy úgynevezett alternatív büntetési módokat válasszanak, amivel csökken a börtönök zsúfoltsága. *(Dr. Bárándy Gergely: Hogyan lehet ilyet mondani?! Sose volt ilyen!)*

Megítélésünk szerint – és a kormány ezt az irányt választja – először meg kell határozni a büntetőpolitikát, és ehhez kell börtönöket építeni, amennyiben ez szükséges. Ha ezzel egyetértünk, akkor nyilvánvaló, hogy a feladat egyértelmű. Jelen pillanatban több börtönberuházás is folyamatban van, és egyelőre nem tudok arról, hogy a kormány a büntetőpolitikáján változtatni akarna.

Csak csöndben jegyzem meg, hogy természetesen ez is egy régi ügy. Tehát nem arról van szó, hogy a 2010-ben hivatalba kerülő kormány büntetőpolitikája miatt került volna Magyarország itt szégyenpadra, hanem bizony ez egy korábbi ügy.

A következő kérdés a bírák nyugdíjazása miatti kérelmek. Én úgy tudom, hogy több mint 150 ilyen kérelem van a bíróság előtt. Ez egy kicsit meghaladja azt a számot, amivel a bírák Magyarországon jogorvoslatot kezdeményeztek, Magyarországon munkaügyi vitát kezdeményeztek. Ez majd csak azért lesz érdekes, mert ugye azt fogja vizsgálni a bíróság, hogy volt-e hatékony jogorvoslati lehetőségük idehaza, többek között ezt fogja vizsgálni. De itt még nem tudunk beszámolni eredményről. Azt hiszem, még nem is szólított fel bennünket a bíróság arra, hogy a magyar kormány az álláspontját terjessze elő.

A vörös csillagos ügy vagy Fratanolo-ügy vagy Vajnai-ügy. A kérdése itt, azt hiszem, megint meghaladja ennek a beszámolónak a kereteit, mert azt kérdezte, hogy meg kívánjuk-e változtatni az álláspontunkat. Amennyire én ismerem a kormánypártok meg a kormánypárti képviselők véleményét, nem kívánják megváltoztatni az álláspontjukat. Tehát továbbra is azt gondolják, hogy a vörös csillagot és a náci jelképeket tiltani kell. Ennek a jogi feltételeit vizsgáljuk, tehát folyamatosan vizsgáljuk annak a jogi feltételeit, hogy milyen körülmények között kell tiltani az önkényuralmi jelképeket. Nem zárta ki az Alkotmánybíróság, mint ahogy a strasbourgi bíróság sem zárta ki teljesen azt, hogy tiltani lehessen. Viszont egy olyan feltételt állított, amit szerintem könnyen kijátszhatnak az érintettek, mert azt állították ezek a bírói fórumok, hogy akkor lehet tiltani, ha az önkényuralmi ideológiával való azonosulást fejezi ki ez a jelkép. Hát, akinek van elképzelése arról, hogy ez a gyakorlatban hogyan fog megvalósulni... Senki nem fogja azt állítani, hogy ő az önkényuralmi jelkép által képviselt ideológia miatt hordja azt az önkényuralmi jelképet. Úgyhogy azt gondolom, az

Országgyűlésnek egy közös bölcsességére lesz szükség ahhoz, hogy világosan büntethető legyen, de az elkövető mégse játszassa ki ezeket a rendelkezéseket. Az én személyes véleményem az, hogy például egy eredményhez kellene kötni, tehát valójában nem az indok vagy a motiváció itt a lényeges, hanem az eredmény.

Nos, a következő kérdés az egyezségkötésekre vonatkozott; azt hiszem, Gaudi képviselő úr kérdezte, hogy miért ilyen kevés ügyben kötünk egyezséget. Olyan ügyekben kötünk egyezséget, ahol látjuk előre, az Emberi Jogi Bíróság gyakorlatából várható, hogy sorozatosan bekövetkezne Magyarország elmarasztalása. Ilyen esetekben nyilván, például ilyen az ügyek elhúzódása, célszerűbb egyezségkötéssel zárni, hiszen egyrészt kevesebbe kerül az adófizetőknek, másrészt az ügy kimenetele valószínűleg még tovább húzná az érintett, az emberi jogaiban megsértett személy ügyeinek elintézését. Tehát itt van egy olyan mérlegelés, hogy vannak úgymond precedensek – bár lehet, hogy itt nem ez a jó szó –, amelyek maguk után vonnak bizonyos kártérítéseket; itt egyezséget kötünk. Amennyiben új ügyről van szó, tehát egy új jogi helyzetet vizsgál meg a bíróság, ott azért, úgy gondoljuk, hogy ha mi megalapozottnak tartjuk a magyar igazságügyi szervek álláspontját, akkor nem szeretnénk elébe menni a bíróság ítéletének.

Azt hiszem, még arra nem válaszoltam, hogy miből fizettük ki a Fratanolo úr kártérítését. A minisztériumban egy körülbelül 400 millió forintos, felülről nyitott keret van ezekre a kártérítésekre, ebből fizettük ki. De szeretném felidézni, hogy az az országgyűlési határozat nem úgy szól, hogy külön pénzüsszezből vagy külön alapból kell kifizetni, hanem hogy majd a pártok támogatásából kell utólag levonni vagy onnan kell megtéríteni. De hozzáteszem, ez az Országgyűlés határozata, nem a kormány határozata. Amennyiben az Országgyűlés végre akarja hajtani, akkor ezt a költségvetési törvényben tudja megtenni. Tehát nem a kormánynak kell végrehajtania ezt a határozatot.

Talán minden kérdésre válaszoltam. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vas Imre helyettesíti Mátrai Márta képviselő asszonyt.

Szavazás a tájékoztató elfogadásáról

Kérdezem a bizottságot, ki az, aki elfogadja a tájékoztatót. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* 1 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 7 tartózkodás. A bizottság a tájékoztatót elfogadta. Köszönöm szépen.

Napirendcserére teszek javaslatot: a H/10077. számú, a Malév Zrt. vizsgálóbizottságával kapcsolatos előterjesztés előre vételét javaslom. Kérdezem a bizottságot, ki az, aki ezzel egyetért. *(Szavazás.)* A bizottság ezt egyhangúlag elfogadta.

A Malév Zrt. és a Budapest Airport Zrt. szocialisták és szabad demokraták általi privatizációjának körülményeit, továbbá a Malév Zrt. visszaállamosításának folyamatát, valamint jelenlegi fizetéseképtelenségét és felszámolását előidéző, 2002-2010 között meghozott intézkedéseket, illetve az ebben az időszakban felmerülő döntéshozói felelősség kérdéskörét vizsgáló bizottság vizsgálatának eredményéről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/10077. szám); módosító javaslatok megvitatása

Soron következik tehát a H/1077. számú javaslat módosító indítványainak megtárgyalása.

Egy ilyen módosító indítvány érkezett: Józsa István, Veres János és Göndör István képviselő urak által benyújtott javaslat, melyet az előterjesztő nem támogat. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. TORMA SZILVIA (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: A kormány nem támogatja. Hozzászólási szándékot látok: Bárándy képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egy kérdésem van a kormány és az előterjesztő részére is, hogy miért nem támogatják.

Köszönöm.

ELNÖK: A kormány képviselőjének adom vissza a szót.

DR. TORMA SZILVIA (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Véleményünk szerint a jelentés teljeskörűen tartalmazza az előírt vizsgálati kérdésekre a válaszokat.

Köszönöm.

ELNÖK: Varga képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VARGA ISTVÁN (Fidesz): Koncepcionálisan a jelentést teljes egészében megváltoztatná, ha elfogadnánk ezt a javaslatot. Erre tekintettel nem támogatjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen. Szeretném, ha megpróbálnák akkor föloldani e két mondat közötti különbséget, mert én igen nagyot látok. Míg Varga képviselő úr azt mondja, hogy ez egészen más koncepciót tükröz, és fölborítaná azt a koncepcionális elképzelést, amit a jelentés tartalmaz, ehhez képest a kormány képviselője meg azt mondja, hogy ezeket megnyugtatóan rendezi vagy szabályozza, ha jól értem. Megköszöném, ha ezt a számomra legalábbis ellentmondásosnak tűnő két mondatot föloldanák egymás között.

Köszönöm.

ELNÖK: Varga képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VARGA ISTVÁN (Fidesz): Csak látszólagos ellentmondás van, képviselő úr rosszat gondol. Teljesen egyetértünk a kormány álláspontjával. *(Derűtség az MSZP-s képviselők részéről. – Dr. Bárándy Gergely: Ez igazán tartalmi válasz volt. Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Lezárom a vitát. Kérdezem, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 5-en támogatják. A bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

Köszönöm szépen, ezzel ezt a napirendi pontot le is zártuk.

Rátérünk a tárgysorozatba-vételekre. Ezek közül az elsőt, az a)-t levettük a napirendről.

Döntés képviselői önálló indítványok tárgysorozatba-vételéről

b) Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9426. szám)

A 4/b-vel folytatjuk: ez a T/9426. számú, Schiffer képviselő úr által benyújtott javaslat. Képviselő úr nincs jelen, és nem is jelezte, hogy kéri, hogy ne tárgyalja meg a bizottság.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, ki az, aki támogatja a tárgysorozatba-vételt. *(Szavazás.)* 3-an támogatják. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 18 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 5 tartózkodás. A bizottság tehát nem vette tárgysorozatba.

c) Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/9708. szám)

A következő a T/9708. számú, Vona Gábor és Sneider Tamás képviselők által benyújtott, Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása című törvényjavaslat.

Hozzászólásra Gyüre alelnök úré a szó.

Hozzászólás

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azért kérjük a bizottság támogatását Vona Gábor és Sneider Tamás képviselőtársaink törvénytörvénymódosításához, mert álláspontunk szerint ez nagyon pozitív és társadalmilag előrevivő, és a család felelősségét jobban előtérbe toló szabályozás lenne, ha ezt elfogadnánk.

Ugyanis miről van itt szó? A lényege az, hogy olyan esetekben, amikor egy kiskorú személy követ el erőszakos bűncselekményt, vagy olyan magatartást folytat, amely a közösség számára káros, ebben az esetben lenne arra lehetőség, hogy a szociális juttatások megvonásra kerüljenek a család részére, és ezzel a szülői felelősséget növeljük meg.

Ezzel kapcsolatban olyan előzetes kritikák fogalmazódtak meg, hogy nem lehet más személyt büntetni valakinek a bűncselekménye miatt. Erre azonban volt már példa az elmúlt három év kormányzása időszakában, hiszen nagyon helyesen olyan döntés született a parlamentben, hogy azoknál a gyerekeknél, akik ötven óránál többet igazolatlanul hiányoznak az iskolából, ebben az esetben nem fogják megkapni a szülők a családi pótlékot, illetve van lehetőség arra, hogy ne kapják meg. Ez tehát kifejezetten ahhoz hasonlatos, vagyis nem példa nélküli a magyar jogalkotásban. S bizony, a családoknak, a szülőknek igenis hatalmas felelőssége van abban, hogy a gyermekük élete hogyan alakul, és valóban a bűnelkövetés útjára lépnek-e. És amennyiben igen, akkor igenis így is merüljön föl a szülő felelőssége, és anyagilag is lehessen adott esetben úgymond büntetni a családot.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. További hozzászólást nem látok.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Kérdezem, ki támogatja az indítvány tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* 3-an. Kik nem támogatják? *(Szavazás.)* 17-en. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Többen nem vettek részt a szavazásban. A bizottság nem vette tárgysorozatba a javaslatot.

d) Az egyes büntető törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/9709. szám)

Most a T/9709. számú javaslat következik, szintén Vona Gábor és Sneider Tamás képviselő urak nyújtották be a javaslatot: az egyes büntető törvények módosításáról szól.

Alelnök úrnak adom meg a szót.

Hozzászólás

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy újabb jobbikos módosító javaslat, remélem, kicsit nagyobb vagy jóval nagyobb támogatással, mint az előbb.

A büntető törvénykönyv módosításáról lenne szó, mégpedig az szerepel ebben a módosításban, hogy bizonyos esetekben szigorítsuk meg a közbiztonságra veszélyes eszközök birtoklása esetén a felelősségre vonást. Miért van erre szükség? Nyilván tapasztaltuk az elmúlt időszakban is az olyan bűncselekményeket, mint például a szilveszter éjszaka elkövetett bűncselekményt, amikor is azt látjuk, hogy sokszor hamar előkerül egy bicska, egy kés, egy tör, egy rugós tör, és bizony adott esetben egy felfokozott, felhevült lelkiállapotban sokszor akár emberélet kioltására is alkalmas, és végre is hajtják azt.

Látni kell, hogy az emberek a társadalomban különböző vérmérsékletűek. Ebben az esetben kifejezetten a köz védelmét szolgálja ez a büntető törvénykönyvi szabályozás, hiszen a korábbi szabálysértési alakzattól bizonyos esetekben büntetőjogi alakzattá változtatja a közbiztonságra való veszélyes eszköz birtoklásának a tényét. Álláspontunk szerint a személyi biztonsághoz való jogot erősíti ez a szabály, amennyiben bevezetésre kerül. Nyilván tudjuk, hogy sokszor egy kés, egy bicska azért van valakinél, mert adott esetben csak egy zsemlét akar vele kettévágni vagy vajazni akar, és teljesen más abban az esetben, amikor valaki ilyen célból tart magánál egy kést, és teljesen más, amikor adott esetben használni is akarja más célra, akár emberélet kioltására akarja ezt használni. És azt is el kell hogy fogadjuk, hogy az emberek különböző vérmérsékletűek, aki már követett el erőszakos bűncselekményt, aki már követett el ilyen típusú bűncselekményt, azoknál a vérmérsékletüknél fogva hamarabb fog rosszra fordítani ez az eszköz. És abban az esetben, ha ezt büntetőjogi kategóriává minősítjük, akkor a társadalom védelme, a köz védelme, a mindannyiunk személyi biztonsághoz és testi épséghez való jogának védelme fog érvényesülni, amennyiben ezt bevezetjük. Ezért kérem a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy támogassák.

Köszönöm szépen.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem, ki támogatja a javaslat tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* 3-an. Kik nem támogatják? *(Szavazás.)* 17-en. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. A bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Ezt a napirendi pontot is lezárjuk.

Egyebek

„Egyebek” napirendi pont keretében kérdezem, van-e kérdés, észrevétel, javaslat. Varga István képviselő úré a szó.

DR. VARGA ISTVÁN (Fidesz): Nekem egy technikai javaslatom lenne, elnök úr, különös tekintettel, hogy üdvözlöm, hogy elnök úr most átvette a bizottság vezetését: ha lehetne, akkor nem nagy kiadás *(Felemelve egy előtte lévő ásványvizes palackot:)*, de a Theodora helyett valami mást, ha lehet, jó? *(Derültség.)*

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megvizsgáljuk a lehetőségét.

Ezzel ezt a napirendi pontot és a bizottsági ülést berekesztem. Remélem, a jelen lévő vendégeink is jól érezték magukat a bizottság ülésén.

Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 10 perc)

Dr. Cser-Palkovics András
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea